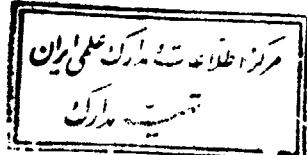

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۱۴۲۳

۱۳۷۹ / ۱۱ / ۲۰

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده معماری و شهرسازی

پایان نامه کارشناسی ارشد

موضوع:

مرکز آموزش و ارائه صنایع دستی یزد

اساتید راهنما:

مهندس شیبانی

مهندس شهسواری

نگارش:

سید عباس قیومی

۱۳۷۸/۰۵

زمستان ۷۸

۳۲۳۸

با تشکر فراوان از اساتید گرامی:

آقایان. دکتر لیاقتی - مهندس حاج سقطی - دکتر وحیدی - مهندس شعیبی - خانم مهندس گلشن

و همچنین دوستان عزیزم:

سید علیرضا میرعریشانی - امید اویسی - علیرضا ناظم الرعایا - احسان دهقانی - برادران امینی -

خانم نوشین قیومی

بر انجوب

از آنها که در قدر عزیزم کر کنند بپردازند و مادر عزیزم که همراه درست سالانه از مردم خوشبختی داشته باشد
دیر غش از برخود دلخواهم؛
تقدیم تکان که عذر غم تمام نخواهد بود و شکران که دلخواه شنیده هر چند که از این سالانه
سپاهنداز شستند.
امیدوارم ممیشه در پنهان لطف حق پنده بشنند.

۱- شناخت

الف - مبحث یزد:

- مجموعه زرتشتیان: تاریخچه و نحوه خاکسپاری فلسفه کلی

ب - وضعیت جغرافیایی

- عوارض طبیعی

- جنس خاک

- پوشش گیاهی

- اقلیم

- باد

- آب

ج - پیشینه تاریخی

د - نظام اقتصادی

ه- ارتباطات

- رشد و توسعه

- وضعیت استقرار و ارتباط با راهها

و- نظام تولید و تقسیم آب:

- قناتها

- آب انبارها

- آب در یزد

ن - ویژگیهای فرهنگی و اجتماعی و تاثیرات کالبدی آن:

- بزد و ویژگیهای آن

ی - نظام مالکیت

- ک - ویژگیهای اقلیمی و تاثیر آن بر شکل و فضای معماری و بافت شهر

۲ - صنایع دستی

صنعت دستی چیست؟

- نگاهی کوتاه به تاریخچه صنایع دستی در ایران

- لزوم حمایت حفظ صنایع دستی *

- صنایع دستی و جایگاه آن در یزد

- علل اضحلال و رکود صنایع دستی

- راه حلهای پیشنهادی

- صنعت دستی قبل و بعد از اسلام

- انواع صنایع دستی در ایران

۳ - معماری یزد

معرفی عناصر با ارزش یزد و بسیار شاخص مثل:

- مسجد جامع

- مجموعه فهادان

- مجموعه امیر چخماق و غیره ۱۰۰۰

۴ - شناسایی بستر طرح

- معرفی بستر طرح

- دسترسی ها

- معرفی المانهای پیرامون سایت

۵ - شناخت ارزشهای منبت قدیم

۶- مبانی طراحی مرکز صنایع دستی

۷- اراله نمونه‌های مراکز آموزشی خارجی

- برقاوه فیزیکی

- بخش ارائه آثار

- بخش خدمات مرجع

- بخش آموزش صنایع دستی

- بخش اداری

- موزه

- بازارچه

- رستوران سنتی

- چایخانه سنتی

۸- سازه و مصالح

۹- تاسیسات

- سیستمهای گرمایش و سرمایش

۱۰- اراله طرح نهایی

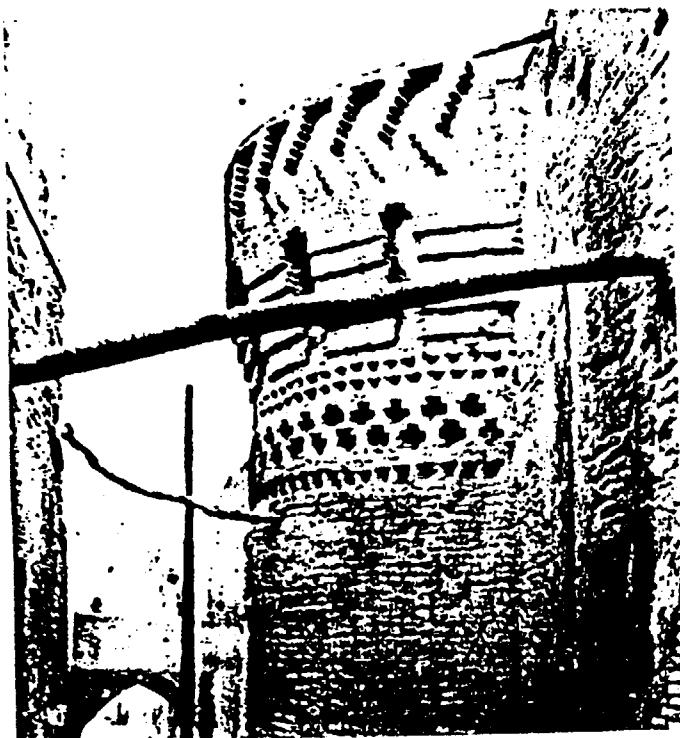
۱۱- منابع و عناصر

۱-شناخت

پیشینه

تحولات تاریخی شهر یزد

پایداری قسمتی از دیوارهای هزار ساله شهر، پیچ و خم کوچه‌های باریک با دیوارهای بلند خانه‌ها، ترکیب بسته و فشرده و متراکم شهر، هماهنگی شکلی و پیوستگی فضایی، هسته‌های مسکونی به هم پیوسته وجود گذرها همراه با طاق نما، ساباط، دلان، بازارچه و میدانچه، وضوح، روشنی و سادگی همه از مشخصات شهرسازی اصیل و دیرپایی شهر یزد است. شالهای معمولاً سفید که بر سر مردان کاسب پیشه و روستائیان پیچیده شده، زنانی که چادرنمازهای کبودگان چهارخانه سرمی‌کنند و «پاچاک‌کشان» از کوچه‌های خاک‌آلود می‌گذرند و پوشیدن البسه دست بافت به نمونه حفظ آداب زندگی، گوشه‌هایی است بازمانده از زندگی مردم کویری ایران.

بزد به استنباط کتب تاریخی و نیز وضع شهرسازی آن از زمان امرازی دیلمی تا عصر صفوی چندبار گسترش یافته و روی آبادانی دیده است. حصاریندی شهرستان و گسترش نخستین آن به دست شعبه‌ای از سلسله آل کاکویه انجام شد. بعد از آن سلسله محلی اتابکان یزد مدرسه‌ها و مساجد مهم در آنجا بنا کردند. در عهد آن مظفر یزد مقر و مرکز اصلی حکومت آن سلسله شد. علی‌الاصول قرن هفتم و هشتم دوران عظمت خاص یزد است در این سالها بناهای بسیار زیبا و معتبر توسط عده‌ای از خواجه‌گان، وزراء و اعيان ساخته شد و تأسیسات مهمی مثل مدارس رکنیه، کمالیه و شمسیه و حسینیان و ضیائیه و دارالشفای صاحبی بوجود آمد. حاکمان و والیان دوره تیموری نیز در آبادی شهر و حوالی آن کوشش قابل توجهی کردند. در عصر صفوی یزد به مناسبت صنعت و تمرکز تجارت مورد توجه سیاحان و مسافران اروپایی بود.

برای بررسی سیمای تاریخی شهر یزد می‌توان آن را به چند دوره خاص تقسیم بندی کرد و تحولات آنرا در این چند دوره جستجو نمود. دوره پیش از اسلام - اوایل دوره اسلامی - عهد آل کاکویه و اتابکان یزد - عهد آل مظفر و گورکانیان - زمان صفویه و زمان قاجاریه.

دوره پیش از اسلام

از تحولات تاریخی یزد در دوره پیش از اسلام اطلاعات دقیقی در دست نداریم. در جایگاهی که امروز شهر یزد قرار دارد در دوره هخامنشی شهر ایساتیس برپا بوده. براساس افسانه‌هایی که به جا مانده است بنای یزد را به اسکندر نسبت می‌دهند. (جعفر بنی محمد جعفری) می‌گوید:

بعد از آنکه اسکندر از عراق متوجه خراسان شد چون به سر بیابان خراسان رسید که اکنون یزد است به لشکر فرمود تا قلعه ساختند و نهری جاری کردند و کسی از آن خود را آنجا بنشاند و آن جماعت را در آنجا ساکن گردانید و آن مقام را کش (که به یونانی آن را زندان خوانند) نام نهاد و این اول عمارت یزد است که آن را زندان ذوالقرنین می‌خوانند.

در این که شهر کش در زمان ساسانیان پابرجا و آبادان بوده است تردیدی نمی‌توان داشت. در روایت

است که این شهر را یزد گرد بن بهرام بی افکنده است. «چون به کنه رسید آب و هوای کنه وی را موافق آمد و گفت نذر کردم که این مقام را شهری سازم به نام یزدان. بنایان ممالک را جمع کردند و منجمان به طالع و سنبله یزد را ساختند، قصور و دیوار و بازار و آتشخانه عالی بنا کردند و خانه سلطان، و سه نهر آب روان کردند.»

گویند نام یزدگرد شاپور اصغر بود چون یزد بساخت مشهور به یزدگرد شد.

شهر یزد در زمان ساسانیان از توابع کوره استخر بوده و این وضع تا قرن پنجم هم ادامه داشته است.

چنان که در تقسیمات کشوری، رستاق یزد، به عنوان بخش و مرکز اداری و سیاسی در سلسله مراتب: ولایت فارس، کوره استخر، رستاق یزد، طسوج نایین، قریه نیاستانه واقع بوده. اگر این اطلاعات را با آنچه که درباره سیمای کلی شهرهای ساسانی و مناطق گرم و خشک می‌دانیم، درآمیزیم به طور کلی می‌توانیم بگوییم که هسته قدیمی شهر که مربوط به این دوره است، مانند دیگر شهرهای نواحی گرم و خشک ایران از یک نظام قلعه‌ای تبعیت می‌کردن که از سه جزء اساسی تشکیل شده است:

کهن دژ، شارستان، ریض و متناسب با نظام طبقاتی حاکم، آتشگاه در قلب شهر و دور از دسترس بزرگان و نژاد در اطراف، طبقه حاکم و ادارات و سپس بزرگان و نژاد برتر و کنارشان سربازان و افسران و بالاخره مردم که یا جایی در شهر نداشتند و یا در پست‌ترین سکنی گزیدند. بافت شطرنجی بخش قدیمی که امروزه به نام محله فهادان معروف است، در مرکز مجموعه فضای وسیعی یعنی همان میدان مرکزی شهر قدیمی هنوز با تغییراتی پابرجاست و در جوار آن مدرسه ضیائیه و گنبد دوازده امام از دوران اسلامی باقی است. محلی که به نام باغ «شهریاغ» (باغ «شهرنچ») در قسمت شمال محله فهادان قرار دارد، محل آب شهر بوده ولی اثری از حصار دوره ساسانی به چشم نمی‌خورد. چون معمولاً در گسترش شهر بارو و دیوارهای حصار شهر عقب می‌نشسته و حصار قبلی شهر را به کلی خراب می‌کرده‌اند.

با توجه به مسائل ذکر شده می‌توان حدود شهر ساسانی را بدین صورت بیان کرد:

کوچه بازارچه رهبر و در امتداد آن عبدالخالق حد شرقی و کوچه سرآسیاب وزیر و آب انبار کوشکنو حد غربی این شهر بوده است. حد جنوبی شهر را باید حوالی بازارچه قدیمی و گذری جستجو کرد که به

نام حسینیه شاه ابوالقاسم راه می دهد. از بناهای دوره ساسانی آتشکده و یا آپادانا بوده و این بناها عموماً چهار طاقی و در فضای باز بوده چهار طاقی تنها بنای است که معرف و نماینده معماری مذهبی ایران باستان و نمونه واقعی اینیه ملی بوده است. نوع دیگر آتشگاه دارای چهار طاقی عظیم گنبدداری در وسط است و مراسم زیر گنبد برگزار می شده است. و گروه آرستندگان می توانستند از چهار سوی آن آتش فروزنده را مشاهده کنند.

زرتشتیان بزرگان خود را پیر گفته و پیرانگاه همان زیارتگاه است که زرتشتیان برای عبادت به آنجا می رفتد. پیرانگاه در اکثر نقاط یزد دیده می شود. به طور کلی گنبد و ایوان و طاق نما و طاقهای گهواره‌ای اساس ساختمانهای عصر ساسانیان را تشکیل می دهد و از ویژگیهای دیگر ساختن قوسهای نعلی شکل در این دوره است. اسکندر مقدونی پس از آنکه به ایران حمله کرد بعد از کشتارهای فراوان و ویرانی‌های بسیار (به آتش کشیدن تخت جمشید و ۱۰۰۰) متوجه ری شد و از آنجا به خراسان رفت و دوباره به استخیر درآمد و آنگاه از راه اصفهان و ابرقوه (ابرکوه) متوجه یزد شد «چون بدین مقام رسید که حالا خطه یزد است فرود آمد. هوایی در غایت اعتدال یافت و چون تحقیق نمود سی فرسنگ در سی فرسنگ معموری نداشت. با وزیر گفت که این زمین به غایت هوای معتمد دارد، اما آبادی از آن دور است. ارسطاطیس گفت: این زمینی است ریگ و بوم و هوای خشک و معتمد باشد و در این زمین رفاقت و موافقت نباشد مصلحت آن است که اینجا حصاری بسازند و بندخانه این اسیران کنند، چون در این خاک اقتصادی موافقت نیست و ریگ بوم است و ریگ با هم دیگر نیامیزد، فتنه زاینده نگردد.» (احمد بن حسین بن کابت، تاریخ یزد، به کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۴۵).

بنابر روایات تاریخی اسکندر فرمان داد گودالی عمیق کنندند و بر سر آن گودال گنبدی عظیم ساختند و آنچه را مقر اسراء و زندانیان قرار دادند که به زندان ذوالقرنین معروف شد. روایتهای دیگری هم هست که این ساختمان را نه زندان بلکه مدرسه دانسته‌اند، اما مدرسه ساختن از اسکندر خونریز کاری بس دور بوده است. بهرحال زندان ذوالقرنین که به کثه معروف شد، نخستین عمارتی بود که در ناحیه یزد ساخته شده است. از آن پس تا دوران ساسانیان اخباری در دست نیست. هنگام فرمانروایی ساسانیان یزد گرد

نام کته را یزدان یا به عبارتی یزدان نهاد که بعدها به یزد بدل گردید.

واژه یزد نامی است باستانی در (یَزَّت YAZAT) یا (یَسَن YASN) دارد با معانی چون ستایش - نیایش - پرستش - ایردو ۰۰۰ که یکی از فصویل پنجگانه اوستا هم به یکی از این نامها یعنی پشت خوانده می شود. قدیمی ترین نام این ناحیه یک واژه یونانی است «ایساتیس»، به معنی جایگاه بزرگی. ظاهراً نام دیگر یزد فرافیز بوده.

اوایل دوره اسلامی

پس از اسلام فرهنگ و هنر ایران با عوامل تازه‌ای ترکیب یافت، برخورد و آرامش عنصر ایرانی با جریانهای فرهنگ و هنر و اندیشه اسلامی سیمای تازه‌ای به هنر ایران داد. بی آنکه هویت و روح آن را تغییر دهد. معماری ایران پس از اسلام از رنگارنگی پریار و طراحی و ظرافت و دقت کم نظیری برخوردار شد.

یزد در زمان عثمان و به دست پسرش سعید فتح شد و طی دوران بنی امية و سپس ابومسلم، صفاریان، ساسانیان و غزنیان همگام با رشد مداوم شهرنشینی، شهریزد نیز چنان گسترش یافت که شهر اصلی از مرزهای شارستان فرات رفته و در ریض گسترش پیدا کرد. به طوری که پایگاه مذهبی و حکومتی در بطن نوده مردم قرار گرفت. قلعه شهر در نزدیکی مسجد جامع و به احتمال زیاد در قسمت شمالی آن و در حاشیه جنوبی محله قرار داشته است. شارستان یا قسمت اصلی و قدیمی شهر در محله فهادان قرار داشته است. شارستان یا قسمت اصلی و قدیمی شهر در محله فهادان جا داشته و از سوی باخته به دروازه کوشکنو و از خاور به محله بازار نو و از شمال به بخش جنوبی باروهایی که از آل کاکویه به جا مانده محدود می شده است. در این میان ریض شهر که در غرب و به خصوص در جنوب کهن دژ و شارستان گسترش یافته شامل مسجد جامعه و بازارهای متعددی است که در حوالی آن و در دوره اسلامی بنا شده است.

در دوره اسلامی آتشکده‌ها برای پرستش خدای یکتا اختصاص یافت و به بسیاری از آتشکده‌ها به

صورت مسجد درآمد. بنابراین گنبد و چهار طاقی هسته اولیه مساجد به شمار می‌رود. در مورد چهار طاقی‌ها تنها تغییری که به عمل آمد آن بود که یکی از دهانه‌های چهارگانه که با سمت قبله سازگار بود بوسیله دیواری مسدود گشت و در درون آن محرابی تعییه شد. بدین ترتیب طرح مساجد چهار طاقی تکمیل شد.

دوره آل کاکویه و اتابکان (۳۹۸ - ۵۳۶ - ۷۱۳ - هـ)

این دوران به دلیل پایتختی یزد به عنوان دولت مستقل و گاهی نیمه مستقل از دوره‌های پراهمیت تاریخ یزد است. در قرن پنجم شهر مقر حاکم‌نشین یکی از سلسله‌های کوچک محلی به نام شمس‌الملوک ظهیرالدین ابو منصور فرامرز بود و تغییراتی در ساخت کالبدی شهر یزد داده شد. چهار سر亨گ وی به نامهای ابو مسعود بهشتی، ابو یعقوب، ابو جعفر و ابو یوسف در سال ۴۲۲ هجری دیواری گرد شهر کشیدند و چهار دروازه در شهر قابل شناسائی است. حاکمین این خاندان همچنین اقدام به ایجاد عناصر دیگری چون بنای مسجد جمعه در شهر نمودند. ابو یعقوب محله‌ای در شهر بنادر که امروز به همین نام - محله یاقوتی - شناخته می‌شود.

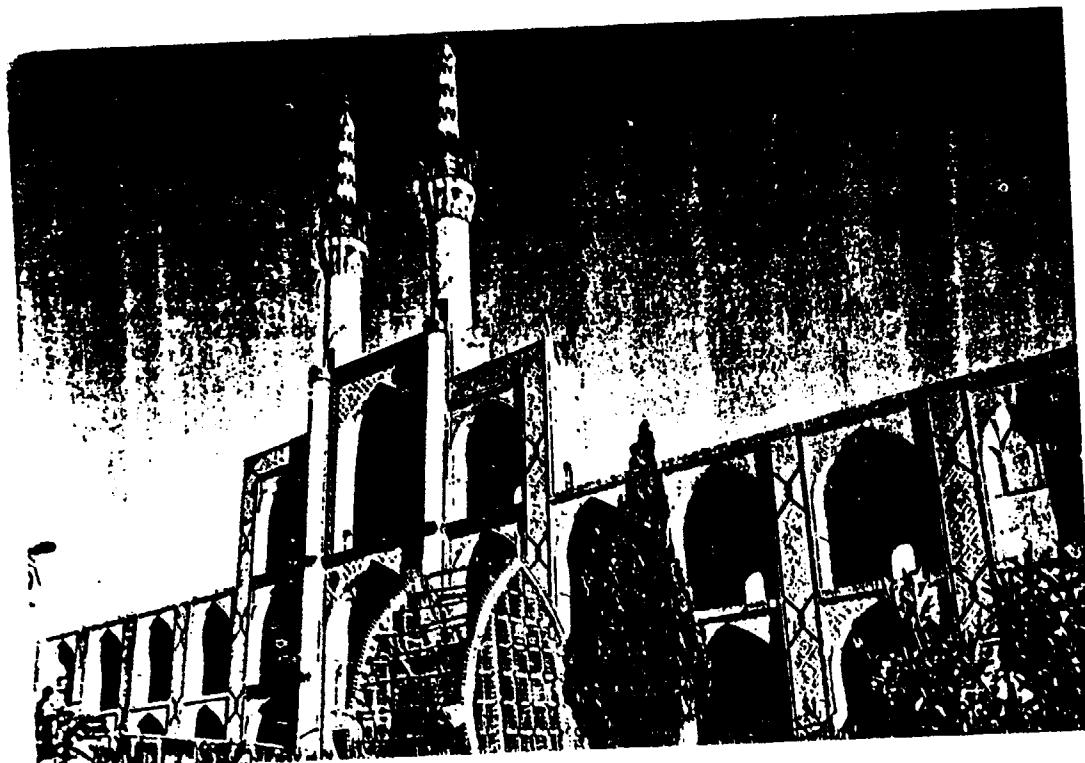
در دوران اتابکان یزد نیز حکام شهر به ساختن محلات روستائی، باغها، قصرها، بازار، مدارس علمیه، سراهای و دروازه‌ها اقدام کردند. بدین ترتیب در دوران آل کاکویه و اتابکان شهر یزد همچنان در ریاض گسترش یافت، شاید بتوان این توسعه را نخستین گسترش عمده شهر در خارج از محوطه شارستان در دوره اسلامی به شمار آورد.

دوره آل مظفر و گورکانیان (اوایل قرن هشتم تا اوخر قرن نهم)

در دوران حکمرانی آل مظفر در قرن هشتم هجری نیز ساخت کالبدی شهر دچار تغییرات بسیاری شد. محمد بن مظفر امیر مبارزالدین محمد در سال ۷۴۷ هجری قمری محلات و عناصری در بیرون شهر مانند محله صندوقیان، سنبلان، باغ بهشتی، مدرسه اتابک، کوچه جلال، دارالشفاء‌الچی خان، باب کیا،

مزار شرف الدین خضر و سنجستان را ضمیمه شهر نمود و اقدام به کشیدن دیوار و خندقی گرد آنها کرد. دروازه‌هایی نیز در این دوره مانند درب‌الچی خان، درب سعادت، به دروازه‌های شهر افزوده شد. شاه یحیی یکی دیگر از حاکمین آل مظفر نیز دست به اقداماتی زد. از جمله شش برج گسیخته مجاور قسمتی از باروی شهر که به طرف خراسان یزد برای محافظت بیشتر شهر ایجاد نمود. همچنین محله‌های نو مشهور به فتح آباد در عهد او ساخته شد. وی در مرکز شهر بازار و گنبد ایجاد کرد و اطرافیان او به ساختن مدرسه، بازار، کاروانسرا و حمام اقدام نمودند.

در قرن هشتم و به ویژه قرن‌های نهم و دهم در دوره گورکانیان در شهر همچنان عمارت‌ها و اینهای جدید احداث گردید که امروز قسمتها بپا بر جاست. به دستور امیر گورکانی داروغه وقت یزد مأمور ایجاد قلعه شهر شد. بخش‌ها و عناصری همچنین به شهر ضمیمه گردید و برجها و شنگ اندازه‌هایی به ترکیب دیوار شهر افزوده شد و خندق ایجاد گردید و بر دروازه‌ها درهای آهنی نصب شد. در دوره حکومت میرزا

کنیه و نخل امیر چخماق